amik soha nem jutottak volna eszembe, például a magyar nyelv óriási kombinációs lehetőségei. Vagy hogy a nyelv gazdagsága hogyan szorítható gépi segítséggel disztichonok gyártására, és ezáltal a nyelv nem szegényedik egy jottányit sem. Ezek a mélyen érző embert gazdagítják azzal, hogy kénytelen eltöprengeni saját nyelvéről, saját viszonyáról a vershez, a saját érzékenységéről. Ezek olyan kérdések, amelyekkel vagy szembenéz, vagy sem. Semmi sem kötelező.

Budapest, 1994. április 14.

Erdélyi Erzsébet–Nobel Iván

PAPP TIBOR

GYŰRŰK / 3